

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 697

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 noiembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 363 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală.....	2–7
Decizia nr. 366 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II — art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	7–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
862. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului, modificarea datelor de identificare și darea în administrarea Ministerului Culturii și a Bibliotecii Naționale a României a unui imobil aflat în domeniul public al statului.....	11–14
864. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 363**

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefania Ionică în Dosarul nr. 9.255/215/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 46D/2013.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 57D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Breaz în Dosarul nr. 787/191/2012 al Tribunalului Alba — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției personal, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 82D/2013, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Caraș în Dosarul nr. 3.150/229/2011 al Judecătoriei Fetestei.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 98D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială Energie & Eko Pyt — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.336/98/2012 al Tribunalului Ialomița — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 136D/2013, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bondi Zoltan în Dosarul nr. 1.099/242/2012 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 191D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate

a dispozițiilor art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Constantin Adrian Grecu în Dosarul nr. 750/226/2013 al Judecătoriei Făgăraș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 46D/2013, nr. 57D/2013, nr. 82D/2013, nr. 98D/2013, nr. 136D/2013 și nr. 191D/2013, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției Ioan Breaz arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 57D/2013, nr. 82D/2013, nr. 98D/2013, nr. 136D/2013 și nr. 191D/2013 la Dosarul nr. 46D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției Ioan Breaz, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Tribunalului Alba — Secția penală. Susține, astfel, că art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 129, potrivit căruia „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Arată că, într-o speță similară, prin Decizia nr. 500/2012, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt neconstituționale, deoarece contravin art. 129 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 9.255/215/2012, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Ștefania Ionică cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale pronunțate într-o cauză având ca obiect o plângere formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 787/191/2012, **Tribunalul Alba — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Breaz cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale pronunțate într-o cauză având ca obiect o plângere formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.150/229/2011, **Judecătoria Fetești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Caraș cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neînțepere a urmăririi penale.

Prin Sentința penală nr. 21 din 1 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.336/98/2012, **Tribunalul Ialomița — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Energie & Eko Pyt — S.R.L. din București cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor rezoluții de neînțepere a urmăririi penale.

Prin Decizia penală nr. 39 din 30 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.099/242/2012, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Bondi Zoltan cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale pronunțate într-o cauză având ca obiect o plângere formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Prin Încheierea din 26 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 750/226/2013, **Judecătoria Făgăraș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Adrian Grecu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neînțepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia Ștefania Ionică susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 1 referitor la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 cu privire la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 51 alin. (4) cu privire la obligația autorităților publice de a răspunde la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 referitor la instanțele judecătorești, ale art. 131 alin. (1) cu privire la rolul Ministerului Public și ale art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 1 referitor la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv, ale art. 14 privind interzicerea discriminării și ale art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv la prevederile art. 1 cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitor la interzicerea discriminării, ale art. 6 privind dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitor la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu

privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și la prevederile art. 14 privind dreptul la un proces echitabil din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. În acest sens, arată că, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze judecătorului în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior, persoana vătămată fiind, astfel, sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă. Consideră că procedura instituită de dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală este inechitabilă prin existența unei inegalități între armele aflate la îndemâna procurorului și armele de care dispune persoana ale cărei interese legitime sunt vătămate de soluția de netrimiteră în judecată. Mai susține că termenul de 20 de zile la care se referă dispozițiile de lege criticate este prevăzut în favoarea părții care a formulat plângerea la procurorul ierarhic superior și care are dreptul la soluționarea acesteia într-un termen rezonabil — de 20 de zile —, putând să se adreseze judecătorului cu plângere și după expirarea acestui termen de recomandare. De vreme ce legiuitorul a prevăzut în art. 278 alin. 3¹ din Codul de procedură penală că procurorul ierarhic superior este obligat să comunice rezoluțiile sau ordonanțele prin care soluționează plângerile împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată, este evident că termenul de formulare a plângerii în fața judecătorului curge de la data comunicării, și nu de la expirarea termenului de 20 de zile de la sesizarea procurorului ierarhic superior.

În ceea ce privește art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate — potrivit cărora soluțiile pronunțate în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, în procedura plângerii în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, nu sunt supuse niciunei căi de atac — aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 51 referitor la dreptul de petiționare, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie, ale art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv și ale art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție din Protocolul nr. 7 la Convenție. În acest sens, arată că, în practică, unele instanțe, în lipsa unei căi de atac împotriva hotărârilor pe care le pronunță, absolutizează prezumția de legalitate și temeinicie a rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată. Aceste instanțe nu își mai exercită, astfel, rolul activ în ceea ce privește administrarea tuturor probelor utile, pertinente și concludente în cauză, respingând plângerile împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată fără a intra în cercetarea fondului. Consideră că această conduită poate constitui premisa unor viitoare condamnări ale statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere jurisprudența acestei instanțe, respectiv Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, paragraful 68, în care s-a constatat încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ce statuează cu privire la prezumția de nevinovăție, văzută ca una

dintre garanțiile fundamentale ale dreptului la un proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului ar putea constata, pornind de la practica instanțelor anterior menționată, atât încălcarea art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, cât și a art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenție. Statul are obligația de a garanta caracterul efectiv al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare. Or, lipsa căii de atac împotriva hotărârii pronunțate de judecător în materia plângerilor împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv asupra sancțiunilor aplicate, dreptul de acces liber la justiție devenind, astfel, un drept iluzoriu și teoretic. Accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006.

Totodată, arată că legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, însă prin norma criticată se înlătură singura cale de atac, și anume recursul, astfel încât eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate în materia plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată aduce atingere principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, precum și principiului unicității, imparțialității și egalității justiției, fiind, de fapt, golit de conținut principiul exercitării căilor de atac. În plus, prin practica diferită a instanțelor de judecată, în sensul în care unele administrează probatoriul în cauze, pe când altele nu intră în cercetarea fondului, se aduce atingere și art. 124 alin. (2) din Constituție privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. Totodată, prin prisma argumentelor anterior reținute, se încalcă și prevederile art. 53 alin. (2) teza finală din Legea fundamentală, care prevede că, în ceea ce privește restrângerea unor drepturi sau libertăți, măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

Mai arată că, într-o speță similară, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, a constatat că dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt neconstituționale.

În fine, autorul excepției Constantin Adrian Grecu consideră că suprimarea dreptului la recurs al părții vătămate îi îngrădește acesteia accesul la al doilea grad de jurisdicție, care este „rezervat, prin inegalitate în fața legii, doar făptuitorului”. Susține că, anterior suprimării acestui drept, o mare parte din sentințele date în primă instanță au fost casate, astfel încât textul de lege criticat sustrage controlului judiciar al instanțelor de recurs actele de favorizare a infractorilor prin rezoluții ale procurorilor de neîncepere a urmăririi penale, validate de primele instanțe de judecată prin sentințe definitive.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție și din actele normative internaționale invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume la deciziile nr. 598/2005, nr. 825/2008, nr. 497/2009, nr. 242/2011, nr. 599/2011, nr. 1.136/2011, nr. 1.456/2011 și nr. 1.625/2011.

Tribunalul Alba — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, întrucât textul de lege

criticat nu încalcă prevederile art. 129 din Constituție invocate de autorul excepției. Arată că plângerea reglementată de art. 278¹ din Codul de procedură penală este o procedură specială, diferită de cea comună a acțiunilor penale, și are o natură juridică mixtă, atât de sesizare a instanței, cât și de cale de atac, întrucât, în prealabil, este obligatorie parcurgerea unei etape în fața organelor de urmărire penală, respectiv atacarea la procurorul ierarhic superior a rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată. Practic, soluționarea plângerii de către instanța de judecată are valoarea unei veritabile a doua căi de atac, după respingerea plângerii de către procurorul ierarhic superior, care reprezintă prima cale de atac împotriva soluției procurorului de netrimiteră în judecată. Astfel, nu se poate vorbi despre o suprimare a căii de atac a părții interesate, care are, practic, la îndemână, două căi de atac în ceea ce privește soluționarea acestui tip de cauze. Legea nr. 202/2010 a fost adoptată pentru accelerarea soluționării proceselor și legiuitorul a apreciat că recursul împotriva soluției judecătorului apare ca o procedură dilatorie și inutilă, având în vedere parcursul anterior al acestui tip de cauze, potrivit art. 278 din Codul de procedură penală. Mai arată că nu se poate vorbi despre o similitudine cu situația din Decizia Curții Constituționale nr. 500/2012 referitoare la neconstituționalitatea art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, întrucât neconstituționalitatea acestui text de lege a fost constatată pentru lipsa oricărui control judiciar, ceea ce nu este cazul în speță.

Judecătoria Fetești apreciază ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Astfel, consideră nefondate criticile aduse dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală în raport cu prevederile art. 16, 21 și 24 din Constituție, întrucât reglementarea căilor de atac împotriva hotărârii prin care judecătorul soluționează plângerea împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, eliminarea căilor de atac în această materie fiind justificată de caracterul special al procedurii instituite de art. 278¹ din Codul de procedură penală, care asigură obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului de netrimiteră în judecată. De asemenea, instanța reține că, prin instituirea caracterului definitiv al sentinței prin care se soluționează plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată, nu se aduce atingere nici dreptului de proprietate privată și nici dreptului de petiționare.

Tribunalul Ialomița — Secția penală consideră că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat nu aduce nicio atingere prevederilor art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Stabilirea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță este de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de specificul obiectului fiecărei categorii de litigii, poate reglementa norme procedurale derogatorii de la regulile generale stabilite prin Codul de procedură penală. Prin art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010, legiuitorul a instituit o regulă procedurală nouă, ce elimină calea de atac a recursului, înlăturând, în acest fel, un grad de jurisdicție, în scopul simplificării și sporirii celerității soluționării cauzelor, cu impact direct asupra executării hotărârilor judecătorești astfel pronunțate.

Tribunalul Cluj — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile din Constituție invocate de autorul excepției. Astfel, arată că reglementarea căilor de atac împotriva hotărârii prin care judecătorul soluționează plângerea împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată reprezintă atributul

exclusiv al legiuitorului. Eliminarea căii de atac a recursului în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, avându-se în vedere, cu prioritate, asigurarea celerității soluționării unor astfel de cauze, în scopul obținerii în mod rapid a unei hotărâri judecătorești definitive prin care se realizează controlul judiciar al soluției adoptate de procuror.

Judecătoria Făgăraș consideră că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat nu aduce nicio atingere prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției. Arată că, pe de o parte, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, conform art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, iar, pe de altă parte, nicio prevedere a Constituției și a Convenției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție invocate. Face trimitere, în acest sens, la jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Arată că, în cazul procedurii reglementate de art. 278¹ din Codul de procedură penală, accesul la justiție este asigurat prin aceea că persoanei vătămate i se recunoaște dreptul de a se adresa cu plângere instanței de judecată, contestând legalitatea și temeinicia soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror. Mai arată că principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală își găsește aplicare numai atunci când obiectul judecării îl formează raportul penal de conflict. Având în vedere că obiectul judecării în cazul plângerii formulate potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală îl constituie legalitatea și temeinicia actului procurorului de netrimitere în judecată, iar nu fondul cauzei penale, acestei proceduri nu îi este aplicabil principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală, prevăzut de art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului, în sensul căruia „Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară”. În ceea ce privește dreptul la apărare, acesta presupune, în sensul său larg, posibilitatea părților de a exercita căile de atac prevăzute de lege, fiind deci circumscris unui anumit cadru procesual, creat în condițiile legii. Dreptul la apărare, pe de o parte, nu poate fi conceput într-o cale de atac nereglementată de lege și, pe de altă parte, nu obligă legiuitorul să instituie principiul dublului grad de jurisdicție fără să țină seama de natura și obiectul cauzelor, întrucât, potrivit art. 129 din Constituție, reglementarea căilor de atac ce pot fi exercitate împotriva hotărârilor judecătorești este atributul exclusiv al legiuitorului. De asemenea, consideră că prevederile art. 51 și 52 din Constituție nu au incidență în cauza de față.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție invocate. Face trimitere, în acest

sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 1.137/2007, nr. 697/2008, nr. 777/2008, nr. 894/2008, nr. 1.329/2008, nr. 168/2009, nr. 1.041/2009, nr. 1.199/2009, nr. 1.176/2009, nr. 738/2009, nr. 745/2009, nr. 1.626/2011, nr. 62/2012, nr. 188/2012, nr. 234/2012, nr. 329/2012, nr. 477/2012, nr. 482/2012, nr. 564/2012, nr. 568/2012, nr. 571/2012, nr. 589/2012, nr. 599/2012, nr. 1.072/2012 și nr. 97/2013.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală, care au fost modificate — alineatul 2 — prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, iar alineatul 10 — prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. În ceea ce privește Sentința penală nr. 21 din 1 februarie 2013, pronunțată de Tribunalul Ialomița — Secția penală în Dosarul nr. 4.336/98/2012, potrivit căreia obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, din considerentele actului de sesizare, reiese că autorul excepției Societatea Comercială Energie & Eko Pyt — S.R.L. din București critică doar alineatul 10 al art. 278¹ din Codul de procedură penală. În fine, potrivit Încheierii din 26 februarie 2013, pronunțată de Judecătoria Făgăraș în Dosarul nr. 750/226/2013, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010, care, de fapt, modifică alineatul 10 al art. 278¹ din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

„În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.

[...] Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 referitor la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 cu privire la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 51 referitor la dreptul de petiționare, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale

art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 referitor la instanțele judecătorești, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, ale art. 131 alin. (1) cu privire la rolul Ministerului Public și ale art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 1 privind obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie, ale art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv, ale art. 14 privind interzicerea discriminării și ale art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție din Protocolul nr. 7 la Convenție, respectiv la prevederile art. 1 cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitor la interzicerea discriminării, ale art. 6 privind dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitor la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și la prevederile art. 14 privind dreptul la un proces echitabil din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din actele normative internaționale invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 37 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 21 martie 2011, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, reținând că acestea conțin norme de procedură judiciară, pe care legiuitorul este liber să le adopte potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile de lege criticate, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor de netrimiteră în judecată date de procuror, asigură exercitarea dreptului de acces la justiție în concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, respectiv cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, Curtea a statuat că nu poate fi primită nici susținerea că prin stabilirea termenelor în care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimiteră în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, dat fiind că autoritățile judiciare la care se referă textul atacat sunt obligate, în limitele acestor termene, să respecte toate normele și principiile procesuale care asigură dreptul la un proces echitabil. Astfel, Curtea a reținut, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

Totodată, Curtea a reținut că eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

În ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 10 ianuarie 2013, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că între dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Constituție și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimiteră în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În același sens sunt și Decizia nr. 599 din 5 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 18 iulie 2011, Decizia nr. 571 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012, și Decizia nr. 97 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 11 aprilie 2013.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și

considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la presupusa atingere adusă prevederilor art. 16 din Constituție, nu este contrară principiului egalității în drepturi instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât aceste reguli se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare.

Pentru motivele arătate mai sus, dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță și cu celelalte prevederi din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefania Ionică în Dosarul nr. 9.255/215/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Ioan Breaz în Dosarul nr. 787/191/2012 al Tribunalului Alba — Secția penală, de Constantin Caraș în Dosarul nr. 3.150/229/2011 al Judecătorei Fetești, de Societatea Comercială Energie & Eko Pyt — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.336/98/2012 al Tribunalului Ialomița — Secția penală, de Bondi Zoltan în Dosarul nr. 1.099/242/2012 al Tribunalului Cluj — Secția penală și de Constantin Adrian Grecu în Dosarul nr. 750/226/2013 al Judecătorei Făgăraș și constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 și 10 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, Tribunalului Alba — Secția penală, Judecătorei Fetești, Tribunalului Ialomița — Secția penală, Tribunalului Cluj — Secția penală și Judecătorei Făgăraș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 366

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II — art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II — art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de

mai puțin art. 4, 44, 51, 52 și 148 din Constituție, respectiv art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care nu au incidență în cauza de față.

În ceea ce privește încălcarea prin textele de lege ce fac obiectul excepției a art. 53 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale). Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.223/114/2012, **Tribunalul Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale) a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 8¹ și art. 18 din Legea nr. 283/2011”**. Excepția a fost ridicată de Simion Georgică cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect pretenții. Autorul excepției a solicitat obligarea Casei Județene de Pensii Buzău la plata unor sume de bani, pretins convenite pe anii 2011 și 2012, reprezentând cuantumul indemnizației reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că reducerea/neacordarea indemnizației lunare reparatorii în anul 2012, prevăzută de Legea nr. 341/2004, reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate, consacrat atât de art. 44 din Constituția României, cât și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia noțiunea de „bunuri” acoperă atât „bunurile actuale”, cât și „valorii patrimoniale”, față de care autorul excepției pretinde o „speranță legitimă”. Totodată, în opinia sa, există o „neconcordanță stridentă” între prevederile „art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011”, întrucât acest act normativ „instituie două reguli diferite aplicabile unor situații similare, perfect comparabile, respectiv, prin art. 8 menține în plată indemnizațiile reparatorii, în vreme ce prin art. 18 suspendă plata acestora”, ceea ce are ca efect golirea de conținut a însuși dreptului în cauză, devenit astfel „teoretic și iluzoriu”, iar nu „concret și efectiv”.

De asemenea, susține că prin prevederile art. 18 se restrânge exercițiul drepturilor pentru două dintre categoriile beneficiarilor Legii nr. 341/2004, fiind încălcate astfel atât prevederile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la interzicerea discriminării, cât și cele ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „prin aplicarea de reguli diferite, la situații similare, comparabile și chiar juridic identice”. Autorul excepției arată că prin neacordarea indemnizației reparatorii lunare, adică a unui drept câștigat, sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 53, referitor la condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi. În acest context, apreciază că motivele invocate de legiuitor pentru neacordarea acestor drepturi, și anume reducerea cheltuielilor publice, eliminarea riscului de deficit excesiv etc., nu pot constitui o justificare pertinentă.

În fine, apreciază că Legea nr. 283/2011 este neconstituțională, având în vedere că acest act normativ a fost semnat la data de 14 decembrie 2011 de către domnul Mircea Geoană — președinte al Senatului, în condițiile în care acesta fusese suspendat din funcție în 23 noiembrie 2011, fiind înlocuit, la data de 29 noiembrie 2011, de domnul Vasile Blaga.

Tribunalul Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale) apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că din analiza motivării excepției de neconstituționalitate reiese că autorul acesteia formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, apreciază că aceasta vizează eventuale încălcări ale prevederilor Regulamentului Senatului în cadrul procedurii de legiferare, aspecte ce excedează însă competenței Curții Constituționale, relevante în acest sens fiind Decizia nr. 413/2010 sau Decizia nr. 1.237/2010. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Guvernul arată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, sens în care invocă Decizia nr. 1.576/2011.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 1.576/2011 sau Decizia nr. 1.046/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut prin dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile „art. 8¹ și art. 18 din Legea nr. 283/2011”.

Curtea constată că Legea nr. 283/2011 aprobă cu modificări și completări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.

Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, a modificat titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, iar, pe de altă parte, a introdus un nou articol, art. II, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, prin care s-a aprobat, pentru anul 2012, instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Aceste măsuri vizează, în esență, veniturile și alte drepturi de natură patrimonială acordate personalului plătit din fonduri publice ori care beneficiază de măsuri de protecție socială ce se acordă din aceste fonduri.

Așa fiind, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II — art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

„Art. II. — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]”

Art. 8. — (1) În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011. [...]

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, invocă încălcarea art. 20 din Constituție, prin raportare la prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul de proprietate, art. 14 din aceeași Convenție, referitor la interzicerea discriminării, și art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitor la interzicerea discriminării.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că o primă critică, de natură extrinsecă, vizează modalitatea de adoptare a Legii nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Astfel, autorul excepției invocă faptul că acest act normativ a fost semnat la data de 14 decembrie 2011 de președintele Camerei Deputaților — Roberta Alma Anastase și de președintele Senatului — Mircea Geoană, în condițiile în care la data de 23 noiembrie 2011 acesta din urmă a fost suspendat din funcția pe care o exercita, fiind înlocuit în data de 29 noiembrie 2011 de către domnul Vasile Blaga. Ca atare, în opinia autorului excepției, semnarea acestui act normativ de către domnul Mircea Geoană este în afara cadrului legal și, în consecință, nu poate produce efecte juridice.

Analizând derularea procesului legislativ privind adoptarea Legii nr. 283/2011, Curtea constată că această critică este neîntemeiată, având în vedere următoarele aspecte:

Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar a fost depus la Senat, ca primă Cameră sesizată, fiind adoptat de acesta la data de 15 iunie 2011, cu respectarea dispozițiilor art. 76 alin. (2) din Constituție, dată la care funcția de președinte al Senatului era exercitată de domnul Mircea Geoană. Apoi, proiectul de lege a fost depus la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, fiind adoptat de aceasta în data de 8 noiembrie 2011, iar legea a fost promulgată de Președintele României în 14 decembrie 2011, prin Decretul nr. 961/2011, dată la care Legea nr. 283/2011 a fost și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Așa fiind, Curtea constată că au fost respectate, sub aspectul modului de legiferare, dispozițiile constituționale ale art. 61,

astfel încât nu poate fi reținută critica autorului excepției referitoare la pretinsul viciu de neconstituționalitate în ceea ce privește adoptarea Legii nr. 283/2011.

De altfel, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, cu prilejul controlului „a priori”, Curtea s-a pronunțat atât asupra unor critici de natură extrinsecă, cât și asupra unor critici de natură intrinsecă ale actului normativ criticat, prilej cu care a constatat că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar este constituțională.

II. Referitor la criticile de natură intrinsecă formulate, Curtea reține că prevederile art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au mai constituit obiect al controlului de neconstituționalitate, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013, și Decizia nr. 1.046 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 20 februarie 2013, prin care Curtea a constatat că acestea sunt constituționale.

Prin aceste decizii, Curtea a reținut că art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 stabilește că, temporar, pentru anul 2012, nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De aceste indemnizații, calculate prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat, beneficiau persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, numai dacă acestea aveau un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De asemenea, de această indemnizație beneficiau și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu erau încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizau venituri din motive neimputabile lor.

Curtea a statuat că aceste drepturi fac parte dintr-un ansamblu de măsuri pe care Legea nr. 341/2004 le-a instituit pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989. În ceea ce privește prevederile actului normativ criticat vizând limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

Totodată, Curtea a reținut că, „deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989”.

Referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia prevederile de lege criticate aduc atingere art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a constatat că această critică nu este întemeiată, deoarece, deși indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, reglementarea legală criticată prevede doar suspendarea pentru anul 2012 a plății acestor indemnizații, măsură cu aplicare limitată în timp, fără a afecta însă substanța dreptului.

În acest sens este și Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, prin care Curtea observa că, prin prevederile „art. 4 din Legea nr. 341/2004, legiuitorul a prevăzut modul de calcul al indemnizației lunare reparatorii pentru persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite. Așadar, fiind vorba despre indemnizații cu caracter reparatoriu, legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală”.

Relevante din această perspectivă apar și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, când, analizând o situație similară, referitoare la acordarea unor drepturi cu titlu de compensație morală persoanelor persecutate în perioada comunistă, a conchis că nu se poate vorbi despre existența unei obligații a statului de a acorda despăgubiri de acest gen, iar legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare. Astfel, legiuitorul va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Simion Georgică în Dosarul nr. 7.223/114/2012 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale) și constată că prevederile art. II — art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Buzău — Secția I civilă (complet specializat — conflicte de muncă și asigurări sociale) și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului, modificarea datelor de identificare și darea în administrarea Ministerului Culturii și a Bibliotecii Naționale a României a unui imobil aflat în domeniul public al statului

În temeiul dispozițiilor art. 108 din Constituția României, republicată, ale art. 861 alin. (3), art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Culturii a unui bun imobil — construcție compusă din 3 corpuri — având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Ca urmare a înscrierii bunului imobil menționat la alin. (1), descrierea tehnică, respectiv valoarea de inventar a bunului imobil identificat la numărul MF 150136 se modifică și se completează corespunzător.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul MF 150136, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Culturii în administrarea Bibliotecii Naționale a României, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Ca urmare a transmiterii parțiale potrivit prevederilor alin. (1), partea de imobil rămasă în administrarea Ministerului Culturii are datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 3. — Predarea-preluarea părților de imobil transmise potrivit art. 2 alin. (1) se face pe bază de protocol de predare-primire, încheiat între părțile interesate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Culturii își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Daniel-Constantin Barbu,
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Culturii, care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului prin completarea numărului MF 150136

1. Ordonator principal de credite	4192812	Ministerul Culturii				
2. Ordonator secundar de credite						
3. Ordonator terțiar de credite						
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal						
Nr. MF Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Valoarea de inventar — lei —	
150136 8.29.06	Imobil	Corp tehnic — C2: Construcție S din beton armat și zidărie, Sc = 2.724 mp, Su = 2.253,86 mp Teren în suprafață de 26.767 mp CF nr. 223959 Biblioteca Națională — C1: Construcție 2S+P+M+7E din beton armat, zidărie și fațade cu pereți-cortină, Sc = 9.981 mp, Su = 69.528,04 mp Aulă — C3: Construcție S+P+M+5E din beton armat, zidărie și fațade cu pereți-cortină, Sc = 2.710 mp, Su = 13.355,20 mp Teren în suprafață de 13.080 mp CF nr. 223958	Bd. Unirii, bd. Mircea Vodă, râul Dâmbovița, teren administrat de către Teatrul Național de Operetă „Ion Dacian”	Municipiul București, Bd. Unirii nr. 22, sectorul 3	1.028.032.229	

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
a părții de imobil, proprietate publică a statului, nr. MF 150136, care se transmite din administrarea Ministerului Culturii
în administrarea Bibliotecii Naționale a României

1. Ordonator principal de credite		4192812	Ministerul Culturii			
2. Ordonator secundar de credite						
3. Ordonator terțiar de credite		6312079	Biblioteca Națională a României			
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal						
Nr. MF	Cozul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Valoarea de inventar — lei —
150136 (parțial)	8.29.08	Imobil	Biblioteca Națională — C1: Construcție S + P + M + 7E din beton armat, zidărie și fațade cu pereți-cortină, suprafața utilă exclusivă Su = 49.529,30 mp, suprafața utilă indiviză 7.314,78 mp Teren în diviziune aferent C1 în suprafață de 8.410,31 mp Aulă — C3: Construcție S + P + M + E1 din beton armat, zidărie și fațade cu pereți-cortină, suprafața utilă exclusivă Su = 1.391,93 mp, suprafața utilă indiviză 311,01 mp Teren în diviziune aferent C3 în suprafață de 356,15 mp CF nr. 223958	Teren administrat de către Ministerul Culturii	Municipiul București, Bd. Unirii nr. 22, sectorul 3	579.614.085

ANEXA Nr. 3

DATELE DE IDENTIFICARE
a părții de imobil cu nr. MF 150136, proprietate publică a statului, care rămâne în administrarea Ministerului Culturii

1. Ordonator principal de credite	4192812		Ministerul Culturii		Valoarea de inventar — lei —
2. Ordonator secundar de credite					
3. Ordonator terțiar de credite					
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal					

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Valoarea de inventar — lei —
150136	8.29.06	Imobil	<p>Corp tehnic — C2: Construcție S din beton armat și zidărie, Sc = 2.724 mp, Su = 2.253,86 mp Teren în suprafață de 26.767 mp CF nr. 223959</p> <p>Biblioteca Națională — C1: Construcție 2S + P + M, din beton armat, zidărie și fațade cu pereți-cortină, suprafața utilă exclusivă Su = 11.052,08 mp, suprafața utilă indiviză 1.631,87 mp Teren în diviziune aferent C1 în suprafață 1.876,69 mp</p> <p>Aulă — C3: Construcție S + P + M + 5E din beton armat, zidărie și fațade cu pereți-cortină, suprafața utilă exclusivă Su = 9.523,90 mp, suprafața utilă indiviză 2.128,35 mp Teren în diviziune aferent C3 în suprafață de 2.436,85 mp CF nr. 223958</p>	Bd. Unirii, bd. Mircea Vodă, râul Dâmbovița, teren administrat de către Teatrul Național de Operetă „Ion Dacian” și Biblioteca Națională a României	Municipiul București, Bd. Unirii nr. 22, sectorul 3	448.418.144

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, și al art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aparținând domeniului public al statului, înregistrat cu nr. M.F.P. 107.727 în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș, a unui imobil înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 107.727, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a retrocedării acestuia persoanei îndreptățite, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Se aprobă trecerea unei construcții din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne,

prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș, în domeniul privat al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Trecerea construcției menționate la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș, își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe
Viceprim-ministru,
Gabriel Oprea
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 6 noiembrie 2013.
Nr. 864.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș, a cărui valoare de inventar se actualizează

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Anul dobândirii	Valoarea de inventar actualizată (în lei)	Tipul bunului
107.727	8.19.01	35-34	Localitatea Remetea Mare nr. 108, județul Timiș	1971	139.405,81	imobil

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a unui imobil care se scade din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș, ca urmare a retrocedării acestuia persoanei îndreptățite, în condițiile legii

Locul unde este situat imobilul	Codul de clasificare	Persoana juridică de la care se scade imobilul	Caracteristicile imobilului care se scade	Valoarea contabilă (lei)	Număr M.F.P.
Localitatea Remetea Mare nr. 108, județul Timiș	8.19.01	Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș Cod unic de identificare (CUI) 4250697	Imobil 35-34 Suprafața terenului = 807,00 mp	81.025,01	107.727

DATELE DE IDENTIFICARE

a construcției aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș, care se transmite din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării

Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului	Număr M.F.P.
Localitatea Remetea Mare nr. 108, județul Timiș	Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș Cod unic de identificare (CUI) 4250697 Decizia 285/19.07.1971 C.F. nr. 559	Construcție cu destinația de „post poliție și locuință de intervenție” Suprafața construită = 110 mp Suprafața desfășurată = 110 mp Valoarea contabilă = 58.380,80 lei	107.727

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

